

Серця знедолених теж плачуть...

Серця знедолених теж плачуть,

Їх очі в срібній пелені.

Навколо знову й знову бачать

Шипи гидливої брехні.

Та скільки можна?! Схаменіться!

Кричать вони у натовпі.

Але, на жаль, їх знов не чують:

Серця брехливі і черстві.

Мені шкода, але вже пізно,

Не намагайтесь донести

Чи правду їм гірку і слізну,

Чи фальш «солодкої» води.

Вони вас більше не почують

І не побачать уві сні.

Їм свій цілунок подарує

Троянда брудної брехні.

Навколо горла закрутився

Шипастий прут, гнилий дурман.

На жаль, вас більше не почують!

Ви – привид, ви – пустий туман.

І знову випаде безтямно

Зів'яле серце із грудей.

Ви їх не слухали, а марно,

Хоч чули крики кожен день...

